

РЕШЕНИЕ

Номер 255

28.10.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

5-ти наказателен

На 07.10.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Веселин Пенгезов

Членове: Десислав Любомиров
Атанаска Китипова

Прокурор: Апелативна прокуратура - София

като разгледа докладваното от Десислав Любомиров Наказателно дело за възобновяване № 20201000600916 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 424, ал.1 вр. с чл. 422, ал.1, т.5 от НПК.

Постъпило е искане от адв.К. А. И.- АК Видин, защитник на осъдения В. Е. Ц. , за възобновяване на наказателното производство по ВЧНД № 95/ 2020 г. по описа на Окръжен съд Видин, с което е потвърдено определение на Районен съд - Белоградчик за привеждане в изпълнение на наказание „лишаване от свобода“ за срок от 4 месеца. - част от определеното на осъдения в хода на НОХД № 48/2017 г. РС Белоградчик наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 месеца.

В искането се твърди, че са налице основания за възобновяване на наказателното производство по смисъла на чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал.1, т. 1, т. 2 и т. 3 от НПК, тъй като определение № 41/ 2020 год. по ВЧНД № 95/ 2020г. по описа на ОС Видин представлявало съдебен акт, който е неточен в отразените и обсъдени факти по делото, немотивиран и изцяло необсъждащ съдържанието, доводите и искания и претенциите за допуснати съществени нарушения в съдопроизводството. Въззивната жалба била изцяло игнорирана и незачетена, което се явявало съществено нарушение на правото на защита на осъдения Ц.. В изложените кратки мотиви на Окръжен съд по никакъв

начин не били разгледани и обсъждани въпросите за справедливостта на наказанието, прилагането на материалния закон и съответно правилността и законосъобразността на съдебен акт като така се санирали предходни съществени нарушения на процесуални правила, включително и неправилно приложение на закона при разглеждането и осъждането на непълнолетния Ц. по НОХД № 48/ 2017 год. и това потвърждаване допускало да се търпи несправедливо наказание лишаване от свобода. В подкрепа на твърденията са изложени подробни аргументи.

С Определение № 41/ 2020г. постановено по ВЧНД № 95/ 2020 г. по описа на ОС Видин е потвърдено определение на Районен съд - Белоградчик от 04.06.2020 г., постановено по НОХД № 178/2019 г. по описа на този съд, с което на основание чл.69 от НК е приведено в изпълнение част от наказание лишаване от свобода наложено на Ц. по предходно осъждане.

Иска се на основание чл. 425 ал. 1 т. 2 НПК вр. чл. 422, ал. 1, т. 5 от НПК, във връзка с чл 348, ал. 1, т. 1 и т.2 от НПК да се отмени изцяло определението на окръжния съд и делото да се върне за ново разглеждане от въззивната инстанция.

В съдебно заседание искането за възобновяване на наказателното производство се поддържа. Защитникът твърди, че по отношение на осъденото лице е било извършено процесуално нарушение по НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик, наказанието наложено в хода на което е приведено в изпълнение частично с определението на Районен съд Белоградчик, потвърдено в хода на ВЧНД№95/2020г. по описа на ОС Видин. Въззивният съд не бил дал правна оценка на това, въпреки, че ставало въпрос за изтърпяване на наказание лишаване от свобода. Иска се възобновяване на наказателното производство и незабавно спиране изпълнението на наказанието.

Осъдения Ц. моли искането да бъде уважено и да бъде освободен.

Прокурорът счита искането за неоснователно. Излага твърдения, че не са допуснати съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, не са налице основания за възобновяване на производството и не е

налице явна несправедливост на наложеното наказание, поради което моли да се остави без уважение направеното искане.

Софийският апелативен съд, след като обсъди искането на осъдения Ц., съображенията развити устно в съдебно заседание, и извърши проверка в рамките на изтъкнатите основания по [чл.422](#), ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на делото, намира следното:

Искането на осъдения за отмяна по реда на възобновяването на влезли в сила съдебни актове е процесуално допустимо, тъй като е депозирано от лице имащо право на това, актовете чиято отмяна се иска по реда на възобновяването не са проверени по касационен ред, а искането е постъпило във САС в законоустановения с разпоредбата на [чл. 423, ал. 1 от НПК](#) срок.

Разгледано по същество искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С протоколно определение от 06.06.2020г., постановено по НОХД№178/2019г. по описа на РС Белоградчик, на основание чл.69, ал.2 от НК е приведено частично в изпълнение, наложеното на осъдения Ц. в хода на НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик наказание шест месеца лишаване от свобода. За изтърпяването на частта от четири месеца лишаване от свобода е определен първоначален общ режим. Определението на районният съд е потвърдено с определение №41 от 16.07.2020г., постановено по ВЧНД№95/20г. по описа на ОС Видин..

Релевираното оплакване за наличие на основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК се свързва с нарушение за правилното прилагане на закона при постановяване на съдебния акт по НОХД № 48/2017 г. по описа на РС Белоградчик. В това производство осъденият е участвал като непълнолетен и според защитника „, при благоприятните условия на Глава XXIX от НПК би следвало именно при благоприятния режим това лице да бъде осъдено на наказание - пробация, още повече че законодателя е предвидил, тази замяна за непълнолетните лица.“ Това оплакване касае въпроси извън предмета на настоящото производство. Освен, че възражението се основава на твърдения за незаконосъобразност на акт не попадащ под настоящия контрол, което прави оплакването на защитника недопустимо, тъй като инцидентен контрол

на влязлото в сила определение за одобряване на споразумение постановено по НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик по принцип е недопустим, то е и неоснователно. Към момента на осъждането Ц. е бил навършил 16 годишна възраст, с оглед на което приложима е била нормата на чл.63, ал.1 от 2 от НК, която не предвижда редуциране на наказанието лишаване от свобода по начин, водещ до задължителната му замяна с наказание пробация. Твърдението, че в производството по НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик, „по благоприятния режим със замяната на наказанието с пробация е ясно предвидено законодателно- чл. 55,ал.1,буква „Б”, пред. предпоследно от НК, включително и съгласно чл. 62,т.1а от НК е неоснователно, тъй като при наличие на специален минимум на наказанието от една година, най-благоприятната приложима правна норма е била тази на чл.55, ал.1, т.1 от НК, по правилата на която е отмерено наказанието. С оглед на това въззивната инстанция при постановяване на определение № 41 по ВЧНД № 95/ 2020 год. не е „санирала предходни съществени нарушения на процесуални правила, включително и неправилно приложение на закона“, още по-вече, че съобразно изложеното по-горе съдът е нямал процесуална компетентност да подлага на контрол начина по който е било наложено частично приведеното в изпълнение наказание. Влезлия в сила акт постановен по НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик е бил задължителен съгласно чл.413, ал.1 от НПК за двете съдебни инстанции, които са били длъжни и са съобразили постановеното с него.

Неоснователно е оплакването за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила от въззивната инстанция при изготвяне на мотивите към определението постановено по ВЧНД № 95/ 2020 год. Безспорен факт е, че съдът е посочил, че „са налице две условни присъди“, но е съобразил правилно броя на осъжданията. Всъщност, от всички осъждания, на Ц. е налагано два пъти наказание лишаване от свобода-в хода на НОХД№48/2017г. по описа на РС Белоградчик и с определението за одобряване на споразумение постановено по НОХД№178/2019г. по описа на РС Белоградчик. Не съществува „условно осъждане“, тъй като след влизане на съдебния акт в сила, осъждането винаги е безусловно. Под условие може да бъде единствено отлагане изпълнението на наказанието лишаване от свобода, когато такова е постановено от съда. Ето защо, при преценка на

обществената опасност на дееца, наред с останалите обстоятелства е от значение броя на осъжданията, който в случая е съобразен от въззивната инстанция. Същата не е допуснала съществено нарушение на процесуалните правила, като е посочила в мотивите, че престъпленията санкционирани в трите наказателни производства за „едно и също деяние“. Въпреки проявената терминологична неточност, правата на осъдения не са накърнени по никакъв начин. Видно е, че въззивната инстанция е имала предвид общия непосредствен обект на престъпленията по Раздел II на Глава XI от НК, като волята ѝ, дори и не прецизно, е изразена по достатъчно разбираем начин в мотивите.

Изложеното дава основание на настоящия съдебен състав да приеме, че съдебните инстанции са спазили процесуалните правила гарантиращи правилното формиране на вътрешното убеждение и са приложили правилно материалния закон. Не се констатира допуснато от съдебните състави игнориране, изопачено или превратно тълкуване на доказателствени източници. Съдилищата са изпълнили задълженията си като инстанции по фактите, да изследват, проверят и анализират доказателствата за съдебното минало на осъдения и са приложили правилно материалния закон. Въззивният съд е извършил на основание чл.314, ал.1, вр. чл.313 НПК цялостна проверка на правилността на атакувания съдебен акт, като законосъобразно не е констатирал наличие на основания, налагащи неговата отмяна или изменение.

Инстанциите по същество са отчетели релевантните за производството по чл.69, ал.2 от НК обстоятелства, като оценъчната дейност на съдебните състави за фактическите обстоятелства от значение за определяне на частта от наказанието която следва да се приведе в изпълнение е протекла при съобразяване с принципите за целесъобразност, справедливост и хуманност. Въззивният съд обосновано е приел, че за постигане целите на наказанието спрямо конкретния деец приоритет следва да се отдаде на индивидуалната превенция. Наличните по делото доказателства относно личността на осъдения са позволили законосъобразно да се приеме, че за постигане целите на наказанието ще е достатъчно той да изтърпи само две трети от него. С оглед на това САС намира, че не е била надценена обществената опасност на осъденото лице, а отчетените обстоятелства са

дали основание на инстанциите по същество законосъобразно да се обединят около разбирането, че наказанието следва да бъде частично изтърпяно в посочения размер.

Мотивиран така и на основание чл.424, ал.1 от НПК Софийският апелативен съд, пети състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения В. Е. Ц. , с ЕГН***** за възобновяване на наказателното производство по ВЧНД № 95/ 2020 г. по описа на Окръжен съд Видин, с което е потвърдено протоколно определение от 06.06.2020г., постановено по НОХД№178/2019г. по описа на РС Белоградчик.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____